હિંદી ભાષામાં

શ્રી બાળ યોગીન્દ્ર

મહારાજા ગોપીચંદ.

નાટકના ઑપેરા.

શ્રી વાંકાનેર આર્ય હિતવર્ધક નાટક કંપની માટે

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

રાવળ ત્રંબકલાલ દેવશંકર.

શ્રી વાંકાનેર આ. હિ. વ. ના. કં. ના માલેક.

વડોદરા.

આવૃત્તિ ૩ જી. પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૩. સન ૧૯૧૭.

અમદાવાદ શહાપુર વનમાળી વાંકાની પોળમાં હરિલાલ દલપતરામે પોતાના "ગ્રન્થોદય" પ્રેસમાં છાપી.

કીંમત રૂ. ૦-૨-૦.

ગોપીચંદ નાટકકા ટુંક અહેવાલ.

બાબ પહિલા.

મંગલાચરન—સિદ્ધ ઓર શિષ્યોકા ઇશ્વર સ્તવન.

પડદા ૧—કૈલાસમેં શ્રી શંકર ભગવાનકા સમાધી સ્થાન, દેવ ઓર મુનિયોકી સ્તુતિ. શ્રીશંકરકા સમાધીસે મુક્ત હોના. શ્રીશંકર ઓર વિષ્ણુકા સંવાદ, બાદ મૃત્યુલોગકે ખબર જાનનેકે લીયે શંકર ભગવાનકા જાળંધર ઓર મચ્છેન્દ્રકો પ્રશ્ન કરના. જાળંધર ઓર મચ્છેન્દ્રકા અહંકાર કર અયસા બોલના કે મૃત્યુલોગકે તમામ જીવો માયાકે આધીન હો દુઃખ સહન કરતે હય. માત્ર હમારે જયસે જોગીયોકે પર માયાકા પ્રબળ નહિ હય. ઇસ્સે ઇશ્વિરકા દોનોકા અહંકાર તોડનેકે લીયે કુછ ચમત્કાર દીખાનેકા ઇરાદા.

પડદા ૨—ગોપીચંદકા નીમકહરામ વજીરકી અપના પ્રબળ રાજમેં જમાનેકે લીયે નીચ દાસી ભભર્ઇકે મારફત રાજમાતા મૈનાવતીકો અપની જાલમેં ફસાનેકી તદબીર ઓર ઉસ્કા નીમકહલાલ નોકરકી ભલાઈ.

પડદા ૩—જાલંધર ઓર મચ્છેન્દ્રકા શ્રીશંકર મહારાજકે પાસ અહંકાર કીયા ઉસ્કા પશ્ચાત્તાપ, બાદ તીર્થાટન કરનેકે લીયે સબકા જાના.

પડદા ૪—ગૌડ બંગાલાધિપતિ ગોપીચંદ રાજનકા દરબાર. ગોપીચંદકા અપની માતા મૈનાવતી ઓર રૈયતકે પર પ્યાર, ઉસ્કો દુઃખ ન હોવે વૈસા વજીર ઓર સેનાપતિકો હુકમ, બાદ કૃષિકા-

રોકા પુકાર કરતે આના ઔર સીંધકા જુલ્મ જાહેર નાકર. ગોપીચંદકા સીંધ શીકારકો જાના.

પરદા ૫—ગોપીચંદકી પતિ દર્શનાતુર રાની પાટમદેકે વહાં ગોપીચંદકા આના. ઔર સીંધકા શીકાર કરનેકો જાના હયે વૈસા કહના. રાનીકા હર્ષસે રજા દેના.

પરદા ૬—મહારાજા ગોપીચંદકી માતા મૈનાવતી દેવ સેવા કરતી હયે વહાં અચાનક વઝીરકા આના. મુલાજા તોડકે મુખ દેખનેકા પ્રયત્ન કરના. મૈનાવતી ઉસ્કો અપમાન કર મહેલસેં બહાર નીકાલ દેતી હયે ઈતનેમેં જોગી જાલંધરકા આના. મૈનાવતીકા ઉસ્કો ગુરૂ કર શિષ્યા બનના.

પરદા ૭—વઝીરકા અપમાન હોનેસે ગુસ્સા કરના. વહાં નોકરકા આના ઔર વઝીરકો બનાના.

પરદા ૮—જંગલમેં સૈન ઔર ગોપીચંદકા આના. સીંધકો મારના, ઉસ્મેંસે સીધ મહાત્મા પુરૂષકા પ્રગટ હોકર ગોપીચંદકો આશીરવાદ દેકે અદ્રસ્ય હોના.

પરદા ૯—બગીચેમેં ગોપીચંદકી બહન ઔર રાનીકા આનંદ વહાં ગોપીચંદકા આના ઔર અપની બહનકો રાનીકે પાસસેં સરતકા ઈનામ દેના વહાં વિદ્યાધરકી પદવી પ્રાપ્ત કરનેહારા સિદ્ધકા બતીસ લક્ષની કન્યાકો ઢુંઢનેકે લીએ આના, ઔર ગોપીચંદકી બહનકો ભોગ દેનેકે લીએ ઉઠાજાનેકા ઈરાદા કરના.

પરદા ૧૦—ગોપીચંદકી બહેનકે મહેલમેં સિદ્ધકા આના ઔર યોગ સિદ્ધિકે બળસેં સોતી હુઈ રાજકન્યાકો પલંગકે સાથ ઉઠાજાના ઔર સબકો ભયભીત બનાના.

(ડ્રોપ.)

બાબ દુસરા.

પરદા ૧—વજીર મૈનાવતીસેં અપના વૈર લેનેકો રાનીકી દાસી રામા ઓર વામા કે માર્ફત મૈનાવતી જાલંધર જેગીકે સાથ ઇશ્કબાજી કરતી હુયે ઐસા ગોપીચંદકો કોઉભી કપટસેં સુનાના ઐસા શીખાના ઓર અચ્છા ઇનામ દેના.

પરદા ૨—ગોપીચંદકા શયનગૃહ. રામા ઓર વામાકા ગોપીચંદ સુને ઇસતરાંહ વજીરકી શીખાઈ હુઇ બાત કરના, ઉસકો સુન ગોપીચંદકા દુઃખી હોના ઓર વજીરકો બુલાકર અપની માકો સમજાનેકે લીયે ગુસ્સા કરકે ઉસકે પાસ જાના.

પરદા ૩—ગોપીચંદકા અપની માકો જેગીકે સ્થાનપે નહીં જાના ઐસા કહના. મૈનાવતીકા બેશક જાઉંગી, ઐસા જવાબ દેકર જાના. વજીરકી સલાહસેં જાલંધરકો ઇધર બુલાકર કામ પતા દેના ઐસા નીશ્ચય. જાલંધરકો બુલાનેકે લીયે વજીરકા જાના.

પરદા ૪—ભયંકર જંગલમેં સીદ્ધકા ગોપીચંદકી બહન ચંપાવતીકો ભોગ દેનેકી તૈયારી કરના, ચંપાવતીકા ગભરાના વહાં કોઉ રાજકુમારકા શિકારકે લીયે આના ઓર સીદ્ધકા અગ્ની કુંડમેં ભોગ દેકર ચંપાવતીકો બચાના.

પરદા ૫—મહેલમેં ગોપીચંદકી બહનકે લીયે ચીંતા, વહાં રાજકુમારકા ચંપાવતિકો લેકર આના, ગોપીચંદકા રાજકુમારકી વારતા સુનકર ચંપાવતીકા કર ગાંધર્વલગ્નસેં અર્પન કરના.

પરદા ૬—જેગી જાલંધરકા આશ્રમ. મૈનાવતીકો ઉપદેશ ઓર અલખ દર્શન. મૈનાવતીકા જાના. વજીરકા આના ઓર જાલંધરકો આજીજી કર કચેરીમેં લે જાના.

પડદા ૭—ખાનગી કચેરીમેં જોગી જાલંધરકા વજીર ભંગમેં સોમલ પીલાકર નાયકાકા ગાના ઓર નૃત્ય સુનાકર બહોત બેભાન બનાના, અશ્વશાલાકે કુવેમેં ડાલ દેના.

પડદા ૮—અપના પતિકી બદચાલકે લીયે વજીરકી ઓરત ચંદ્રપ્રભાકા દુઃખી હોના. વહાં વજીર ઓર ભભકીકે સાથ આના. મૈનાવતીકો ફસાનેકે લીયે રાતકો મહેલમેં દાખીલ હોનેકા વિચાર કરના. ચંદ્રપ્રભાકા જાહીર હોના ઓર અચ્છી નસીયત દેના. વજીરકા ગુસ્સે હોકર ઉસ્કો માર ડાલના, નોકર આકર સોર કરતા હયે, ઉસ્કે પરભી વજીર ગોલી બ્હાર કરતા હયે. ઈશ્વિર કૃપાસેં નોકરકા બચાવ હોતા હયે, ઓર મૈનાવતીકો વજીરકા પ્રપંચ સુનાનેકે લીયે નોકરકા જાના.

પડદા ૯—મૈનાવતીકો નોકર વજીરકે પાપી કામોકી ખબર કરતા હયે ઓર ઉસ્કો બચાનેકે લીયે આપ મૈનાવતી બનતા હય ઓર પહેલે ભભકીકો બાંધતા હય ઇતનેમેં વજીરકા આના. કામાન્ધ હોનેસે નોકરને ઉસ્કો દારૂમેં પાગલ બનાના વહાં દાસીને આકર મહારાજા મહા ગુસ્સેમેં આ રહે હય, અયસી જુઠી બાત કહના. જીસ્સે વજીરકા ગભરાના. નોકરકા ઉસ્કો સંદુકકે અંદર ડાલના. ટેબ્લો.

પરદા ૧૦—ગુરૂકો ઢુંઢનેકે લીયે ભટકતા કાનીફ.

પરદા ૧૧—ગોપીચંદકી કચેરીમેં દાસીને આકર આજ રાતકો માતાજીકે મ્હેલમેં ચોર ઘુસા થા ઉસ્કો એક નેક મર્દને પકડ કર યહ સંદુકમે ડાલા હય ઓર યહ ભભકી ઉસ્કી મદદગાર હય અયસા કહના. ગોપીચંદ સંદુક ખુલાતા હય, ઉસમેંસે બદસુરત વજીર નીકલતા હય. ગોપીચંદ પાપીકા ગુન્હા સમજ કર ઉસ્કો પકડનેવાલા નેક મર્દ કોન વો જાનને

ન્હાતા હય. દાસી વઝીરકા નોકરકો દીખાતી હય, ગોપીચંદ ઉસ્કે પર પ્રસન્ન હો કર માતાકી હુરમત બચાને વાલા બુદ્ધિવાન નોકરકો વઝીર બનાતા. ઓર ભ્રષ્ટ પાપી વઝીરકો ઓર ભભકીકો જીતે જી સીંહકે પીંજરેમેં ડાલનેકી શિક્ષા કરના.

(ડ્રોપ.)

બાબ તીસરા.

પરદા ૧–ગુરૂકી શોધમેં જમાત સહીત કાનીફકા આના. વહાં ગોરખકા ભેટા હોના. દોનો સમાધીસે અપને ગુરૂકા પત્તા લેતે હય કાનીફ ઈંદ્રજાલમેં મચ્છેન્દ્રકી દશા દીખાતા હય. ઓર ગોરખ જાલંધરકી દશા દીખાતા હય. બાદ સબકા ગુરૂકો છુડાનેકો જાના.

પરદા ૨–રાજકુમાર ઓર ચંપાવતીકી પ્રેમચર્યા.

પરદા ૩–વઝીરકા પશ્ચાતાપ ઓર શિક્ષા.

પરદા ૪–માતાપેં જુઠા કલંક ચઢાયા યે બાતકા ગોપીચંદકા બડા અફસોસ, ઓર આત્મહત્યા કરનેકો તૈયાર હોના, રાનીને આકર ઉસ્કો ધીર દેના. બાદ નવા વઝીર આ કર જાળંધરકો જો કુપમેં ડાલે હય ઉસ્મેં બડા ભારી ઉત્પાત હોતા હય ઐસા ખબર દેના, ગોપીચંદકા ગભરાકર ઉસ્કી શાન્તિ હોવે ઇસતરાંહ પુરોહીતકો મીલકર ઉપાય કરો અયસા વઝીરકો કહના.

પરદા ૫–રાજમાતા મૈનાવતીકા ગુરૂ જાલંધરનાથજીકા ગુમ હોનેસેં રંજ. રાનીયોકા ગોપીચંદકો સ્નાન કરાનેકે લીયે આના, ગોપી-

ચંદકી સુંદર કાયા દેખ, ઉસ્કા નાશ હો જાયગા એસા બીચાર કર મૈનાવતીકા રૂદન કરના. અશ્રુકે બીંદુ ગોપીચંદકે આંગ પર ગીરનેસે ચમકના. ઓર અપની માતાકો રૂદન કરતી દેખકર દુઃખી હોના. ઓર શોકકા કારન પુછના. મૈનાવતીને ઉસ્કો જોગી હોનેકા કહના, ગોપીચંદ માતાકી આજ્ઞા સર ચઢાતા હય, વહાં દાસીને કાનીફનાથકા આનેકા ખબર દેના. જીસ્સે મા બેટાકા ઉસ્કા દરશનકે લીયે જાના.

પરદા ૬–ગોપીચંદ પર કાનીફ્કા ક્રોધ, મૈનાવતીકી આજીજીસેં ગોપીચંદકો માફી, ઓર જાળંધરનાથ ભસ્મ કરે નહી ઈસ્સે કાનીફકા ગોપીચંદકો નઈ નઈ ધાતુકા સાત પુતલા બનાનેકા ઉપાય બતાના.

પરદા ૭–ગોપીચંદ અશ્વશાલેકે કુપમેં એક પુતલા હાથમેં લેકર આદેશ કરતા હય. જાલંધરનાથ ક્રોધસે સાત વખત ઉસ્કે સાત પુતલે કો ભસ્મ કરતે હય, ગોપીચંદકે પર અપને શીષ્ય કાનીફ્કી કૃપા હય ઈસ્સે ગુરૂ જાલંધર ઉસ્કો અમર બનાતે હય, ઓર બહાર આતે હય. ગોપીચંદ ચરનમેં શીર રખતા હય. જોગી બનનેકી ઈચ્છા બેતાતા હય, જાલંધરનાથ ઉસ્કી પરીક્ષા દેખનેકે લીયે જો તુજે જોગી બનના હોવે તો તેરી મા બહન ઓર રાનીયોકી પાસસે ભીક્ષા માગ લાયગા તબ મય તુજે ગુરૂ મંત્ર દુંગા, એસા કહના. મૈનાવતીકા અપને પુત્રકો ભીક્ષાકે બદલ પરમ વૈરાગમાન હો એસા આશીરવાદ દેના.

પરદા ૮–ગોપીચંદકે બીરહમેં રાની પાટમદે દુઃખી હોતી હય. વહાં ગોપીચંદ આકર અહાલેક ! મૈયા ભીક્ષા દે એસા પુકાર કરતા હય. રાની ઉસ્કો પેહેચાનકર ગલેસે મીલને ચાહતી

હય. ગોપીચંદ ઉસ્કો દુર કરતા હય, જીસ્સે રાની દુઃખી હોકર મુર્છીત હોતી હયે. ઐસી દશા દેખ ગોપીચંદકા ચલાયમાન હોના, વહાં જાલંધરનાથને આકે હોંશીયાર કરના, ફીર ગોપીચંદકા રોતી હુઈ રાનીકી પાસસે ભીક્ષા લે કર અપની બહનકે પાસ જાના.

પરદા ૯—ગોપીચંદકી બહન ચંપાવતી રાતકો અશુભ સ્વપ્ન આયા હયે, ઉસ્કા બીચાર કરતી હયે ઇતનેમેં આહાલેક કર ગોપીચંદકા આના બહનકા અપને પ્યારે ભાઇકો જોગી હુવા દેખ કર રૂદન કરના. મગર ઉસ્કા પક્કા નીશ્ચય હોનેસે લાચાર હોકર ભીક્ષા દેના.

પડદા ૧૦—સીદ્ધાશ્રમમેં જાલંધરનાથ ઔર મચ્છેન્દ્રનાથકા મેલાપ. દોનોંકા પશ્ચાતાપ, વહાં ગોપીચંદકા ભીક્ષા લેકર આના, જાલંધરનાથકા ઉસ્કો ગુરૂ મંત્ર દેના.

પડદા ૧૧—શ્રી શંકર ભગવાનકા પ્રગટ હોના. જાલંધર ઔર મચ્છેન્દ્રકો માયાકા પ્રભાવ કૈસા હયે ઐસા પુછના, દોનું મહાત્માકા શરમીંદા હોના, બાદ શંકર ભગવાનકા અબ અહંકાર નહીં કરના ઐસા ઉપદેશ દેના, ગોપીચંદકો અમ્મર બનાકર ચૌદા ભુવનમેં બીચરનેકા આશીરવાદ દેના, અલખકા હર્ષનાદ કે સાથ પ્રયોગકા પુરન હોના. ૐ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ.

પાત્રોંકી યાદી.

પુરૂષ પાર્ટ.

મહાદેવ
વિષ્નુ } ત્રીગુણાત્મક ત્રિમૂર્તિ.
બ્રહ્મા

જાલંધર—યોગી.

મચ્છેન્દ્ર—યોગી.

કાનીફ—જાલંધરકા બડા શિષ્ય.

ગોરખ—મચ્છેન્દ્રકા બડા શિષ્ય.

ગોપીચંદ—ગૌડ બંગાલેકા રાજા.

સેનાપતી—ગોપીચંદકા.

વજીર—ગોપીચંદકા.

બહુવા—વજીરકા નોકર.

કપાલીક—એક સીદ્ધ.

ઉગ્રસેન—એક રાજકુમાર, ચંપાવતીકા પતિ.

સ્ત્રી પાર્ટ.

મેનાવતી—ગોપીચંદકી માતા.

પાટમહે—ગોપીચંદકી રાની.

ચંપાવતી—ગોપીચંદકી બહન ઔર મૈનાવતીકી બેટી.

ભભકી—મૈનાવતીકી બડી દાસી.

ચંદ્રભાગા—વજીરકી સ્ત્રી.

ગુણસુંદરી—નાયકા.

મહીલા—ત્રીયા રાજ્યકી રાની.

દાસ, દાસીયો, વારાંગનાઓ, ખેડુતો, ચોપદાર, રામા, વામા, મનુભા, સાધુઓ, મજુર, સીપાઈ બીગેરે.

૬૯૮૯

ગોપીચંદ નાટકકે ગાને.

બાબ પહિલા.

સિદ્ધ, શિષ્યો— ૧

મંડલ મધુ રંગ ભરી સ્યામસ્યામા રાજેરી,
સુધરરરરરરરરર મોરલી ઘોર ગાજેરી. મં.
ગાંન કરત બ્રજ બાંમ લેત સુંદર સુઘર તાંન,
અંગ અંગ અભીરામ મનમથ છબી લાજેરી;
ધ્રીકડધા ધ્રીકડધા ધ્રીકડધા તથધીલાંગ (૩)
ધીધીગન (૩) ગીડગીડાન (૩) ગીડ (૩) ગાજેરી. મં.
રરરર વની રીઝ રહી જજજજમુનાં ચકીત ભઇ,
ચચચચંદ્ર ગગગગીગન પપપપીછમ રતન સાજેરી;
જય શ્રીકૃષ્ણદાસ હીત વિલાસ શોભીત રસ રૂપ,
રાસ વૃંદા વીપીન વિલાસ રંગ રહ્યો આજેરી. મં.

શિષ્યો— ૨

નીરત કરત નટવર ચટમટ સોલપટી ઝપટી સંગીત પ્રીત સો
થૈકતકતા થૈકતકતા—નીરત.
બાજત મૃદંગા ધીધીકટ ધીધીકટ ધુરાકટ ધુરાકટ ધધમપ
ધુનીગુગૃ ઝીનનં ઝીનનં ઝીનકી ઝીનકી લઇ
દીગદીગ દીગદીગ તાથોંગા તાથોં ગાતા ચલત સુલહ ગતી—ની.
સાર લીયો રીતી ગાંનકી મહામરકસો પાન લઈ પારક,
દામકતી દો કટતી (૨) પલન પરત ગતી—નીરત.

મહાદેવકી સભા— ૩

જય વીધન હરન મહા કાલ કાલ ત્રય નયન લાલ
ઉર ભુજ વીશાલ—જય.
રવી શશી મંડળ દોનું નયનમેં તીસરે નયનમેં અગ્નિ
જ્વાલ—જય
જાની દાસ હમકો ગીરજાવર પાપ પ્રલય કર હે કૃપાલ—જય.

ગણો— ૪

અગડબંબં ડીમાકડાક બાજે ડમરૂ
જય જય સદા શિવ ભોલા ગુરૂ
ગૌરી અર્ધાંગ જાકે ભંગકે અહારા
હાથમેં પીનાક લીન સોહે બેલવાલા—અગડ.
ગોરા શરીર જાકા ઓર કંઠ કાલા
સોહી અબધુત મેરા હય પ્રણુતપાલા—અગડ.

દેવસભા— ૫

બનમદ મસ્તાન જેહી ભૂલ સાન ભાન
સબ ચુકે ગ્નાન કરે જો ગુમાન
જાયે સબ સુધ સાન ગીનતીમેં હય નાદાન
મીટી તપ ધ્યાન કરે જો ગુમાન.

જાલંધર, મચ્છેન્દ્ર— { ક્યોં ન કરે અભીમાન તપ તેજ બલવાન
કહે સચી બાત છાન હય ગુમાન
હમ નહી હય નાદાન સબ ઠીક સાંન ભાંન
તોરે માયા મહમાન હય ગુમાન

મહાદેવ—માયા પ્રભુ બળવાન આધીન
 દેવ દાનવ મનુજ હય.
 કોઉ કરે અભીમાન વો જ્ઞાની નહીં,
 પર અજ્ઞુજ હય—બનમદ.

ભભકી, વજીર, નોકર— ૬

મય છલ બલ કર મૈનાવતીકો ફસાઉંગી મીલાઉંગી,
અહાહા વાહ વાહ વાહ. મય.
રાજા જબ તુમકુ બનવાવું તબ મેં રાનીજી હો જાઉં.
દોનોકે મય નાક કટાઉં.
વા વા પ્યારી ક્યા હુંશીઆરી, જાઓજી છેડ ન કરો હમારી.

કાનીફ— ૭

મગન મન ભજન કરોરે ભાઇ ગુરૂ ચરણુન ચિત્ત લાઇ,
ભક્ત હેતુ પ્રભુ બહુ તન ધરી ધરી કીને કોટી ઉપાઇ;
દુર્જન દલન સુજન જન તારન દીનબંધુ રઘુરાઇ,
રચના બીબીધ રચ્યો દશકંધર.
કુંચન કોટ બનાઈ.
જતન ભજન બીન હતન ભયે સબ,
રાજ વીભીખન પાઈ. મગન.

વારાંગનાઓ— ૮

વારી ક્યસી છબી છબીલી બ્હોત રસીલી,
સોહે કુંજ બનમેં;
પીત પટ જૈસે બીજ ઘનમેં,
સુરત સ્યામ હે અભીરામ લટક મટક પ્યારી.

હસી હસી બોલે જૈસે સુધા વારી વારી વદન નિહારી,
બાજે બંસી રૂમઝુમ છુમ નાચે નટવર થુમથુમ થન ગન,
અલીયાં સુધાકી સરીતા ચલીયાં વા બ્રીંદાબનકી ગલીયાં.
વારી કયરી.

ગોપીચંદ— ૯

સુર સરદાર હો જાઓ તૈયાર ધર હાથ હથિયાર કમરકો કસકે,
હોકે હુંશીઆર સબ ખેલે શીકાર કરો શેરકો ઠાર ધીર વીર ધસકે.

સરદાર—તૈયાર મહારાજ સરકાર શીરતાજ હમ આપકે હુકમકી,
રાહ દેખે દીવસ હય આજ શુભ લોક રક્ષન લીએ;
મરનકી ભીતીકો નાંહી લેખે.

પાટમદે— ૧૦

પ્રીય પ્યારે બીના બીરહ મોહેકો સતાવે,
તલસું મય વીલસું મય નાંહી દરસ દીખાવે;
નેત્ર દરશ રાજનકા જો પાવે,
આનંદ અંતર મેરે નહીં માવે.
સાંવરી સુરત નયન વીશાલા ચંદ્ર બદન મોતીયન માલા
રૂપ મનોહર ચાલ મરાલા કો મીલાવે મન ભાવે સુખ પાવે,
દુઃખ જાવે. આ..............................પ્યારે.

પાટમદે, ગોપીચંદ— ૧૧

સિંહ શીકારપેં જાઓ પીયારે મોરે,
શરવીર સ્વામી માર શેરકો દરશ તુમારે દીખાઓ—પી૦
આઓ દુખ દીપાવકે રૈયત દુઃખ નસાઈ,

રાહ મેં દેખું રાયકી ચાતક બરખા ચાઇ.
મારૂં શેર સંહારૂં સલુની શ્યામા મારૂં;
કરમેં ધરકે યહી કૃપાનકો બનકો રાજ વીદારૂં.
ગૌ બમન ગરીબકી રક્ષા અપના કામ,
રૈયત જબ આરામમેં તબ મુજકો આરામ—સિંહ.

મૈનાવતી, દાસીઓ— ૧૨

ત્રીપુરારી હમ શરન તુમારે,
શરન તુમારે પડે હય બીચારે ઉનહીકો ઉગારે,
હો દેવ દુલારે. ત્રીપુરારી.
નામ રટે તવ પાપ ઘટે ઓર જન્મ મરણુ ભય મીટે,
તવ ભક્તિ હમ કરે નીશદીન,
તન મન ધન તુમપર વારે. શરન૦ ત્રીપુરારી.

મૈનાવતી— ૧૩

મુજપેં કરી હય મયા દીનપેં કરી હય દયા હાં,
મોક્ષદાઈ બીજ મંત્ર સુનાયા હો ગુરૂજી.
નર નારીકો ચાહીયે ગુરૂ ચરનમેં પ્રીત,
પ્રાપ્ત કરન સુખ મોક્ષકા સેવો ગુરૂકો ખચીત—મુજપેં.
હે અધમ ઉધારન આપ હો ક્યા મય કરૂં બરાઇ,
બચા લીયો ગુરૂ બાલકી ભવકે બંધ છુડાઇ—મુજપેં.

વજીર— ૧૪

મેરે સામને ક્યા ગુમાન કીયા,
ઓર ક્યસા બડા અપમાન કીયા;
મેને અચ્છા કહા બુરા માન લીયા,

ઓર જનાનેમેંસે ધકેલ દીયા.
લેઉ મેં ઉસ્કા ભેર અબ ન કરના ચાહીયે દેર,
ફંદમેં ફસાઉં મેં મૈનાવતી ફીર હય કીયા.

ગેબી—કયસા કયસા બુરા યે બીચાર કીયા,
નહિ માલેકકા કછુ ડર લીયા;
ફીટકાર હય જગમેં તેરા જીયા,
નીચ નીમક હરામ કીયા.

નોકર— ૧૫

કામી તું કયા કરે અનર્થરે સુત અરૂ માત ભગીની સંહારે
વિષય અંધ મિત્રકો મારે આખીર વોહી મરે. કામી.
પાપ-અમાપ કરે વો ક્ષણુ ક્ષણુ મદ્ય માંસકા કરતે ભક્ષણુ
ચોંહી પેટ ભરે. કામી.
અપની ઓરત ઘરમેં કરગરે પરનારીપેં તીરછી નજર કરે
દૈવસે કયોં ન ડરે. કામી.

લશ્કર— ૧૬

ચલો યાર કર ધર સમશેર શીકાર ખેલે સબ મીલકે
હો જાઓ સબે હુંશીઆરમેં સુરે સબે તૈયારમેં
મારો શેરકો સત્વર ઘેરકે ત્વરીત ત્રસીત તલવારકો ફેરકે,
ડર નહિ કભી દીલમેં ધરના આખીર સબકો હય મરના.
કાલ સંગરણુ રંગમેં જીતો જબર બન જંગમેં,
બોલો સબ મીલ જય જય ગોપીચંદ મહારાજકી જય.

સિદ્ધ મહાત્મા— ૧૭

રે રે ગોપીચંદરાય મહારાજા તવ કલ્યાન
ધન્ય ધન્ય તુંહી જગમહીં રાજન નહિ આન
જય જય ભુપાળ ચહુદીશી જય છાઓ
દીન જનોકે દાતાર તુમ કહાવો
અલખ ધ્યાન ધરકે અમરતાકો પાઓ
નીત સકલ જગત ગુન ગાન તવ ગાઓ.

ચંપાવતી— ૧૮

બાગકી કયા ખુબી બની હય સુંદીર સખીરી બાગકી
મધુર માલતી મનહર મોગરા સોહાવે
કયા ગુલાબે લાલી લહી હય
કોકીલા કપોત કોક કલરવ કરત હય
શાન્તિ શાન્તિ સર્વ સ્થળ રહી હય—સુંદીર.
સમીર શીતલ મંદ સુગંધીત આવે
માનો નંદનવન યહી હય—સુંદીર.

ચંપાવતી, દાસીઓ— ૧૯

આનંદ મંગળ ગાવે પીઆરી દીલકો બ્હેલાવે
રંગમે સાહેલીઓકે સંગમેં પીઆરી દીલકો બ્હેલાવે
ચલો પગ ઠુમક દેકે તાલી અરૂ તાન લેકે
ગાવે અમૃત વરસાવે મન ભાવે દુઃખ વૃંદકો નસાવે.

સાખી.

ધરકે શુભ વિચારકો, ત્યાગકે સબહી કુટેવ;
શીલવ્રત નીત પાલકે, કરના પતિકી સેવ.

પાટભટ્ટ, ચંપાવતી— ૨૦

ચાતુરી દેખી દેખી મય તુમારી
કયસી જીતી મેં ભાભી હમારી—ચાતુરી.
મોરી નનદીસેં મય આજ હારી
વારી જાઉં વારી તોપે બલીહારી
અબ ચલોરી (૩) ભાભી હમારી—ચાતુરી.

ચંપાવતી— ૨૧

વાવારે સુંદર વિમળ શશી, નભ મંડલપે છાયો હે
કુમુદનીને પ્રેમ મીલાયો હે, મોરે મન આછો ભાયો હે
ચતુર ચકોરી કર બરજોરી, તકી તકી રંગ જમાયો હે
મોરા બીરહપુર બહાયો હે

બાબ દુસરા.

ભભકી, વજીર, નોકર— ૨૨

જાઓ જાઓ પ્યારા નાંહી સતાઓ,
નયન બાન મારી ઘાવ કીયા કારી;
એ લોંડી તુમારી નાંહી ગભરાવ. જાઓ૦
બુદ્ધિ વીસારી જુલમ કીયા ભારી ફીટકાર હોનો તુમ,
જહાંનમમેં જાઓ.
આવ આવ પ્યારી ગલે લીપટાઓ;
જાઓ જાઓ ન છતીયાં ન લગાઓ.

પાટમદે, દાસીઓ— ૨૩

ખમા ધણી ખમારે રાજન પ્યારે,
સુખ સૈયા મેરે પોઢો મહારાજ.
પુષ્પ પલંગમેં પ્રેમસે સોવો,
સોવો આપ સરકાર મોહન મુરત સુંદર સુરત.
જાઉં મય બલીહાર. ખમા૦

મૈનાવતી— ૨૪

કબ તુમ રામ ભજોગા મનવા અબ તો જન્મ સીરાનોરે,
બીશય ભોગમેં તું ફસી ફસીકે આયુ ગુમાયોરે;
બાલાપન ખેલનમેં ગુમાયો યુવા યુવતીકે સંગરે. કબ૦
વૃદ્ધ ભયે ત્રીદોશ હુવા તબ શીર ધુંની પછતાય,
છોટે બડે અબ ક્યા હોવે ચીડીયાં ચુગ ગઈ;
તેરી આયુકો સારો ખેત. કબ તુમ૦

ગોપીચંદ— ૨૫

મય ક્યા સુનતા ક્યસી ચીંતાસેં હાય જીગર મેરા જલતા,
માતા સુનતા મેરી કુલટા ધીક જોગી જગ જીતા.
લાય જરે ઉર જર (૪) હાય દીલ ચીરાતા ચર ચર,
ભીષઇ જોગી મારૂં ભોગી ધીક જોગી જગ જીતા.

ચંપાવતી— ૨૬

કીની અબલાકી વાર, ધન્ય હો વીજયશાળી;
માનુ તન મનસેં મંય ઉપકાર, કુંવર વીજયશાળી.

ઉગ્રસેન—પદમની ગુન ભંડાર, ચતુર તુમ હો કુમારી;
કીયો ના મેં કછુ ઉપકાર, સમજ સુકુમારી.

ચંપાવતી—ચલો મુજ મંદીર હો મીજમાન, અર્જ ઉર સ્વીકારી;
કૃપા કર ચલીએ તુમ સુજાન ક્ષત્રી ટેક બીચારી.

સ્રીઓ— ૨૭

આનંદ છાયો આનંદ છાયોરે ગોપીચંદ દ્વાર,
મંડપ છાયો મંડપ છાયોરે ગોપીચંદ દ્વાર.
બ્યાહી બહનીરે ચંપાવતી આજીકે મંડપ મોતી છાયો,
આનંદ સજનીરે કછુ કહ્યો ન જાય ગોપીચંદ ભૂપકો.
મંગલ ચોરી ચનાય સુંદરી ગાન સુ ગાય,
મીલ્યો સજન સમાજ. આનંદ.

મેનાવતી— ૨૮

જાગો મેરે દુઃખહર ગુરૂવરરે,
તવ દરસનસેં ગુરૂજી મેરા કટ જાવે ચોરાસી ફેરા.
સુન ઉપદેશ તુમેરા ઉજેલા મેરે અંતરરે—જાગો.

ભવકે સ્વજન હમે ભય ભરતે,
સબ મીલકે બદગોઈ કરતે હમ નાં વો ડર ધરતે,
સમર્થ હો મેરે સર પરરે—જાગો.

જાલંધર— ૨૯

એક અલખ અલખ તુંહી અલખ તુંહી
સ્થુલ સુક્ષ્મ કારન મહા કારન વ્યાપ્ત સકલ જગમેં
જહાં જહાં દ્રષ્ટિસે મય દેખું તેરી છબી સબ હય—એક.

જાલંધર— ૩૦

અલખ તુંહી એક અલખ તુંહી
ભવસાગર જલ તરન—અલખ.
આદી અગોચર અજર અમર અનંત અંડકા ધરણું
નીરંજન તુંહી નીરાકાર સ્વરૂપ માંહી સ્મરણુ—અલખ.
ભવોભવ ઓર લયકા કારન
તુંહી અભરાભરણું કામદુર્ગા કલ્પતરૂ અખંડ અમૃત ઝરણું.

વારાંગના— ૩૧

ભાંન ભુલકે ભમરા ક્યોં ફીરત હય
કાહે ડોલત હય કાહે ફીરત હય—ભાંન.
ગુલાબ મય હય ભમરા કંટક પાસ જાકે કાહે તેરી પરકો ચીરત હય
સુગંધ સુખમેં ક્યોં લીપટાઇ છાંડ હરિરસ મુખ ધુલ ક્યોં
ધરત હય—ભાંના

વારાંગના— ૩૨

મારગ દીજે મોહન પ્યારે ઐસી ઐસી બાતે ન તુંમહી સુહાયે,
બ્હોત હસી નહિ કરો મતવારે દેખે સુનેંગે હમારે નાથ
તુમ તો હો પ્યારે રાજદુલારે ચરચા હમારી કરે સારે

મૈનાવતી— ૩૩

પ્રભુ આપ શરન આઇ અબ દાસી જાન બચાઇયે—પ્રભુ.
જુઠ જગ કે લોગ સબ મુજે કલંકી કહત હય
સુખ લેત હય દુઃખ દેત હય ગભરાઈ મય ગુરૂદેવ
યે જંજાળસેં મોહે આઇયે છોડાઇયે—પ્રભુ.
ગજકા ઉદ્ધાર કીયા દ્રૌપદીકો ચીર દીયા
કરકે મયા ધરકે દયા અપસે દીનદયાળુ—પ્રભુ.
આઇયે મોહે સાહીયે છોડાઇયે—પ્રભુ.

કાનીફ— ૩૪

દેશ બીદેશ ઓર બન બન દેખ દેખ અબ મય થકા
પતા નહિ પાયા સદા કૃપાલુ જાલંધર ગુરૂકા.

કાનીફ— ૩૫

હરિ કઠીન તુમારી માયા
ઋષિ યોગી અંત નહિ પાયા
સમજત મન ભરમાયા—હરિ.
સમય બીચારી ધીર ધરે
જ્ઞાની સોહી કહાવે
નામ પ્રતાપે સંતકી સેવા
સકલ ભરમ મીટ જાવે—હરિ.

ગોપીચંદ— ૩૬

દુર પાપી કયસા ઉત્પાત કીયા બદજાત
કરૂં મય ઘાત જા બસ જા દીલમેં હાય લાગી લાય
ફીટકાર હય તુજે ધીક્કાર હય તુજે ચંડાલ જાજા બસ જા
ધીક માત ધીક તાત ફીટ ફીટ ફીટ ચલ હેવાન
અરે શયતાન દુર પાપી જા જા બસ જા—દુર.

બાબ તીસરા.

કાનીફકી જમાત— ૩૭

મન મત કરના અભિમાન ખાખ બન ઉડ જાના;
ધુત. ધુત ધન ખુબ મીલાયા સાથ ન લે જાના. ખાખ.
ઓરત લડકા નહિ કો તેરા આવેગા પરવાના. ખાખ.

સબ— ૩૮

અહાલેક જાગેરે ગુરૂજી અહાલેક જાગે
નીરંજન તુંહી નીરાકાર હય. અહાલેક.

મહીલા— ૩૯

હૈયા હાર હમારે પ્રેગી યોગી પ્યારે મેં દાસી તુંમારી તન મન વારે
પ્રાન આધારા ગુન ગાઓ સારા મોહન મતવારે મેરે પ્યારે (૨)
વીભુતી અંગ સુંદીર સોહે દેખ જીય મેરા મોહે
દુઃખ દે મદન બેરી જો હે બચા લીયો બીનતી તોહે
ખાન પાન મોહે ના ભાવત તલફ તલફ રેન નીંદ ન આવત
ગભરાયે પ્રીય પ્રાન હમારે સુફલ મનોરથ કીજે સારે
અંક લગાઇ અનંગ નીવારે. (૨) હૈયે૰

કાનીફ— ૪૦

હાય લાય લગી મેરે દીલમેં
પટકું ઝટકું ત્રટકું ફટકું ગોપીચંદ તું વૈરી મેરા.
કભી ના છોડું શીર ફોડું તોડું મય. હાય૰
મેરે ગુરૂકો તેને દુઃખ દીયા તુજે આપું સુખ કાપું
મય ભસ્મ કરૂં તોહે પલમેં. હાય૰

ચંપાવતી— ૪૧

લલના હું મેય મતવાલી, મતવાલી ઉમરીયાં બાલી (૨)
ખીલ રહી કલી જોગનકી, બડી વીરહ વ્યથા હે મનકી
તનકી બીસરી સુદ્ધ આલી (૨) લલના.

ચંપાવતી— ૪૨

શ્યામ બસંત સમીર, મોરી ધીર તજાવે
ચીત ચમકાવે ગભરાવે. આ..............શ્યામ.

ઉગ્રસેન— **સાખી.**

કામીની એક કાચી કલી, દુજી કલી ગુલાબ;
સુંદર ચંપા વેલડી, ફુલી મદન મહાલ.

ચંપાવતી—મોહન મધુકર જો મીલે તો ચીંતા ટલે આશા ફલે
કલી ખીલાવે. શ્યામ.

ગોપીચંદ— ૪૩

પાપોંસે મેરા જીયા ગભરાયે
પશુવત જીંદગી મય બીતાઇ ધુલમેં જન્મ મીલાઇ
કામ ક્રોધ ઓર મદ ઇરશામેં અંધ બન્યો
મુરખ અબી કયોં પસ્તાઇ પાપોંસે૦
અધમ અવીચારી કૃત્યોંસે જલતી જીગરમેં લ્હાઇ
શરન શરન મય ગુરૂ તીહારે
બાલક જાન મોહે લીજીયે બચાઇ. પાપોંસે૦

મૈનાવતી— ૪૪

ગુરૂ બીના મેરા જીઆ ગભરાયરે હો ગુરૂ૦ (૨)
પ્યારે હો ગુરૂજી હમારે હો ગુરૂજી

હમે કહાં મીલે હોજી
પાપીયોંને કયસા કીયા ઉતપાતરે હો ગુરૂ૦ (૨)
ગુરૂકો સતાયા જહેર પીલાયા હમે કહાં ગુરૂ૦
ગુરૂ બીન સુના આતમરામરે હો ગુરૂ૦ (૨)
કહાં મેં જાઉં દરસન પાઉં હમે કહાં મીલે હોજી. ગુરૂ૦

પાટમદે, દાસીઓ— ૪૫

ચલો સખીરી સ્નાન કરાવે સ્વામીજીકો મીલકે
બ્હેનો ઉમંગમેં કરે સોના ઝારી ધરી ઉછરંગમેં
રાચે રાચે સેવા કર રંગમેં રંગમેં ઉમંગમેં
બ્હેનો રંગમેં. ચલો૦
શીતલ સુગંધીત સલીલસે સ્નાન કરાવે રાય
દીલ ખુશ કરે દયાલુકા ગાન મનોહર ગાય
જતાવે યૌવન અનંગમેં રે આજ જીતે સ્વામીકો
સમર જંગમેં. કરે૦

ગોપીચંદ, મૈનાવતી— ૪૬

મૈનાવતી માતા નીર દેખું મય તેરે નયનમેં
ગોપીચંદ લડકા બાદલ બરસેરે કંચન મ્હેલમેં
ગોપી૦—ક્યોં માતા તું કરે કલ્પના નીતકી રહત ઉદાસ
જો કોઉ કહેવે જીભ કટાવું કરૂં દુસ્મનકો નાશરે—મૈના૦
મૈના૦—ના બેટા મય કરૂં કલ્પના ના મેં રહું ઉદાસ
ઋતુ બદલ બાદલ ચડ આયો અબ બરખનકી આશરે—ગોપી૦
ગોપી૦—નાહી બીજ નાં બાદલ દેખું નાહી મ્હેલમેં વાય
તેરે મન ચિંતા કછુ ઓર હય વો માં દે તું બતાય—મૈના૦
મૈના૦—સચ કહું તો સત ચડે ઓર જુઠ કહે પત જાય
નાવ પડા દરીયાકે બીચમેં પવનસેં ડોલે ખાય—ગોપી૦

ગોપી૦—નાવ પડા દરીયાકે બીચમેં ઉતારૂં પેલે પાર
માતા હુકમ હોવે જો તેરા બજાઉં મય નીરધાર—મૈના૦
મૈના૦—મુજે ભરૂસા પુત્ર તીહારા તું હે આજ્ઞાકાર
રાજ પાટ સ્વમેકી માયા જીતો જમ કે દ્વાર
ગોપીચંદ લડકા જોગી હોં જારે તજદે રાજકો—ગોપી૦
ગોપી૦—માજી રાજ કરનદે જોગી મત કરરે મા મૈનાવતી
છોટી હય અબ ઉમ્મર મેરી મય કયા જાનું જોગ
ચરચા કરે મુલકકે રાજા હસે શહેરકે લોગ—મૈના૦
મૈના૦—મેરા બચન ફીરે નહીં પીછા કહે બચન તું લાખ
તેરી સુરત તેરે બાપ જયસી હુઇ અગ્નિમેં ખાખ—ગોપી૦
ગોપી૦—ભુલો પડયો ભવસાગર મેંહી જામેં નીર અપાર
અવ ઘટગટ મેંરી નાવ પુરાની કૈસે ઉતરો પાર—મૈના૦
મૈના૦—ધરો ધ્યાન તુમ ગુરૂકા પ્યારે જુઠા સબ સંસાર
સત્યકી નાવ ધરમકા નેજા લે હો જાવો પાર—ગોપી૦

કાનીફ—   ૪૭

ગુરૂ કૃપાળુ જાલંધર બીના ચેન નહિ ચિત મય
ખાન પાન ન કરો પ્રીત મય
હાલ બેહાલ કરૂં ગોપીચંદ ગુરૂકા બેર લેનેકો ત્રસીત મય

જમાત—   ૪૮

હે કીરતાર અધાર જગકો અખંડ આનંદ
ૐકાર રે અલખ તુંહી હે કીરતાર
અચ્યુત અવિનાશી અકલ અમલ અનાદી અનુપ
અલખ નીરંજન અજર અમર અકે અગોચર રૂપ
ચહી કૃપા તીહારી વીહારીરે.

મનસે કર્મસે ઓર બચનસે ચહે શરન
સુખકારરે હે કીરતાર૦

ગોપીચંદ— ૪૯

પહેલા પુતલા જલ ગયારે પીતા સુધારો કાજ,
જલગલ મીલ ગયા તુમેરે ધરા રહા સબ રાજ;
અમર કરોરે કરૂં બંદગી ગુરૂ જાલંધર નાથ.
દુસરા પુતલા જલ ગયારે મૈનાવતી મેરી માય;
હાથ જોડકે કરૂં બંદગી લળી લળી લાગુ પાય. અમર.
તીસરા પુતલા જલ ગયારે સનમુખ ખડી ધર નાર,
પહેલા મેં પરણ્યો પદમણી વો વીલખે રાજકુમાર. અમર.
ચોથા પુતલા જલ ગયારે ચંપાવતી મેરી બ્હેન,
રોશમેંહી ચીન્તા કરેરે ભરભર આવે નેન. અમર.
પાંચવા પુતળા જલ ગયારે ઉગ્રસેન મગરૂર,
ગામ ઉજાડયો ગોર કોસરે જોગી હુઓ તબ રૂપ. અમર.
છઠ્ઠા પુતલા જલ ગયારે પ્રજા કરે પોકાર,
શરણાંગત ભય આપકારે કરો ગુરૂજી ઉધાર. અમર.
સતવા પુતલા જલ ગયારે રાજકે સુખ દુ:ખકાર,
દીન જાન કે દયા કરો અબ દયાળુ ગુરૂ દાતાર. અમર.

પાટમદે— ૫૦

આવો પ્યારા આવો પ્યારા આવો પ્યારા,
શામ સુંદીર ન સતાવો વીરહી વામ પ્યારા;
ચીત બસ કરકે મેરો અબ કાહે આંખ ફેરો,
રેન સારી તલપે આપ બીના યે દારા. શામ૦
કાહે કહો કૌઉ ન માને દરદી ગત દરદી જાને,
સખી જો મીલાવે મેરે નયન તારા. શામ૦

પાટમદે— ૫૧

બનીરે બીધાતા મેરી એરનીયા,
સબ સુખ દીયોરે નસાય (૩) બનીરે૦
પ્રાન પ્યારે જુલમ કીયા જુવાની મેં જોગ લીયા.
ચર ચર છતીયાં ચીરાય (૩) બનીરે૦
મહેલ ઓ મંદીરીયાં મેરા સ્વામી બીન સબ હે સુનાં,
હીરદે લગાઇ મેરે લાય. (૩) બનીરે૦

ગોપીચંદ, ચંપાવતી— ૫૨

ગોપીચંદ—મેરી બ્હેન સયાની ભીક્ષા દેઓરી ઉભો બારને,
ચંપાવતી—ગોપીચંદ વીરા જોગી હુઓરે કીને કારને.
કહાંસે લીની સેલી સીંગી કહાં ફડાયા કાન,
છોટીસી ઉમર હય તેરી તુ લડકા નાદાનરે.
ગોપીચંદ—જન્મ દીયો મૈનાવતી સરે કીસ બીધ ઉતરૂં પાર,
મુંડ મુંડાઇ મેલમે સરે કી હય ગુરૂને વાર.
ચંપાવતી—મરજો મા મેનાવતી સરે જીને બતાયો જ્ઞાન,
દુજા મરજો સતગુરૂ થારા કાટે છુરીસે કાન.
ગોપીચંદ—કાન ફડાયા મુદ્રા પેની કરલીયા ભગવા ભેખ,
માત પીતાકો દોશ ન દીજે લીખો બીધાતા લેખ.
ચંપાવતી—કહાં બીધાતા લીખ ગઇ સરે સંગતકા ઉપદેશ,
શહેર બંગાલા સબી ડુબાયા કર કર ભગવા ભેખ.

ચંપાવતી— ૫૩

મેરી અબલાકી ઇતની અરજીજી સુનરે ગોપીચંદ ભાઈ
માતા મેરી જનમ દુખીયારી રોઇ મરેગી ભોજાઇ
મેરે બાપકા એકહી બેટાજી દુસરા મયને જનમ લીયા
તેરે બીના અબ સુનરે ભાઈ મર જાઉંગી ફોડ હૈયા

શાખી–હૈયા ફોડ મર જાવેંગે ભાઈ જોગીકું કહાં પાવેંગે
ભાઇ ઘર ઘરપેં આલેક જગાવેંગે અબ ભેખ ઉતારોરે ભાઇ
તેરા સમરન સબ કોઈ કરતાજી જીને જોગીકા એસ લીયા
કોન દેશસે આયા જાલંધર અયસા કયોં ઉપદેશ દીયા

સાખી–વીરા તું જોગી બનકે આયા છીજે ના તોરી કાયા
ભાઇ તોડી એનસે માયા અબ ભેખ ઉતારોરે ભાઇ. માતા૦

સબ પાત્રો— **૫૪**

મહાકાળ કંકાલ શ્રી કાલ કાલં
ગલે વ્યાલ માલં ધરે જ્વાલ ભાલં
જગત જાલ જંજાલ હા વિશ્વ સ્વામી
નમામીં નમામીં નમામીં નમામીં
સદા કાલ ખુશ હાલ ધન પાલ પાલં
કૃપાલં કપાલં ધરે વ્યાલ માલં
કરાલં અકાલં દયાલં સુનામી—નમામીં. (૪)
ભુજંગા ગદંનર ગદં મંદહાસ્યં
સદા આપ દાહં ગદા પાની દાસં
સુનાનં સુવાદં ચીદાનંદ સ્વામી—નમામીં. (૪)
ભવાનીપતિ બાની જાની સુહાવે
અમાની મસાની બીજ્ઞાની કહાવે
લશે શુલપાની વૃષાધીશ ગામી—નમામીં. (૪)

સમાપ્ત.

અખૂટ કૌવત આપનારી

આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ.

તદ્દન વનસ્પતિની

આ ગોળીઓ સ્ત્રી પુરૂષો એ બન્નેને એક સરખી ઉપયોગી, અતિ પૌષ્ટિક, પુરૂષત્વ આપનાર, લોહીની શુદ્ધિ કરનાર, ધાતુ દોષોને મટાડનાર અને નિર્બળ માણસને બળવાન કરનાર ઘણીજ ઉત્તમ દવા છે. કીંમત ગોળી ૩૨ બત્રીસની ડબી ૧ નો રૂપીયો એક.

વૈદ્ય શાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આતંકનિગ્રહ ઔષધાલય.

હેડ ઓફીસ..........જામનગર.........કાઠીયાવાડ.
બ્રેંચ નંબર ૧.........મુંબઈ...........કાલબાદેવી રોડ.
બ્રેંચ નંબર ૨.........કલકત્તા..........હેરિસન રોડ.
બ્રેંચ નંબર ૩.........પુના..............બુધવાર પેંઠ.